

KOPIE

Griffienummer 2100 /2017
Datum van uitspraak 26 JUNI 2017
Notitienummer parket DE66.RW.100700/12/GESW3

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

EISER TOT HERSTEL

3154

DE WOONINSPECTEUR bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest, met kantoor gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus 22;

⇒ Ter terechtzitting van 24 april 2017 vertegenwoordigd door mr. E. Lewyille loco mr. V. Tallenaere, advocaat te Gent

BEKLAAGDEN

3155

1. [redacted], groot-/kleinhandelaar, geboren te [redacted] op [redacted], wonende te [redacted] Knokke-Heist,

⇒ Ter terechtzitting van 24 april 2017 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. F. Burssens, advocaat te Zwijnaarde

3156

2. [redacted], ondernemingsnummer [redacted], met maatschappelijke zetel te [redacted] Lokeren,

⇒ Ter terechtzitting van 24 april 2017 vertegenwoordigd door haar losthebber ad hoc, mr. K. Lannoo, advocaat te Eke

3157

3. [redacted], zaakvoerder, geboren te [redacted] op [redacted], wonende te [redacted] Tienen,

⇒ Ter terechtzitting van 24 april 2017 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. D. Derwae loco mr. F. Réant, advocaat te Tongeren

3158

4. [redacted], ondernemingsnummer [redacted], met maatschappelijke zetel te [redacted] Tienen,

⇒ Ter terechtzitting van 24 april 2017 vertegenwoordigd door mr. M. Cybulski loco mr. R. Rogiers, advocaat te Genk

1. TENLASTELEGGINGEN

De eerste, tweede, derde en vierde

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd,

-als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon
-als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon
-als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

van een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen,

meer bepaald in het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____ eigendom van _____, ondernemingsnummer _____, met maatschappelijke zetel te Lokeren,

1. kamer 1 te hebben verhuurd aan onder meer _____, _____ en

Te _____ in de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

2. kamer 2 te hebben verhuurd aan onder meer _____, _____ en

Te _____ in de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

3. kamer 3 te hebben verhuurd aan onder meer _____ en

Te _____ in de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

4. kamer 4 te hebben verhuurd aan onder meer _____, _____ en

Te _____ in de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

5. kamer 5 te hebben verhuurd aan onder meer _____, _____ en _____

Te _____ in de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

6. kamer 6 te hebben verhuurd aan onder meer _____ en _____

To In de periode van 01.10.2011 tot 31.12.2012

tevens gedagvaard tenelnde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

zijnde

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij Inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, Indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Namelijk een totaal bedrag van

In hoofde van de eerste en de tweede

14.500 euro als volgt samengesteld

12 maanden (vanaf 01.10.2011 tot en met 31.10.2012) x 1000 euro = 12.000 euro
2 maanden (vanaf 01.11.2012 tot en met 31.12.2012) x 1250 euro = 2.500 euro
(zie stuk 111 van het strafdossier)

In hoofde van de derde en de vierde

1450 euro als volgt samengesteld

14.500 x 10 % (zie stuk 131 van het strafdossier)

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 24 april 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor zoals decretaal is vereist.

Het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers werd opgeheven bij decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, BS 1 augustus 2013 (ed. 1) met Ingang van 11 augustus 2013.

De normen van artikel 4, 6 en 7 van het decreet van 4 februari 1997, werden echter overgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor woningen, BS 1 augustus 2013 (ed. 1)) en de overtreding van deze normen is thans strafbaar op basis van artikel 20 § 1 van de Vlaamse wooncode met mildere straffen (een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen), zodat deze laatste strafbepaling conform artikel 2 van het strafwetboek dient te worden toegepast.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De felten

Op 29 maart 2012 gaat de Wooninspectie Oost-Vlaanderen over tot controle van een pand gelegen aan de _____ na een melding van de gemeente _____

Zij stellen vast dat het pand een open bebouwing is, opgebouwd uit een gelijkvloers en een 1ste verdieping onder een zadeldak. Het pand omvat gemeenschappelijke ruimten en 6 kamers. De Inspecteurs doen de volgende technische vaststellingen.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast aan het gebouw.

- In de keuken zijn stopcontacten geplaatst met randaarding. Dergelijke installaties zijn verboden en geven de bewoners een vals gevoel van veiligheid.
- De dakgoten aan de woning zijn verweerd en lakken op verschillende plaatsen.
- Het pleisterwerk van de schouw is beschadigd en voor een groot deel afgebrokkeld.
- Tijdens het onderzoek was er een stroompanne op het openbaar net. Daardoor konden de elektrische voorzieningen verder niet worden gecontroleerd op hun werking. Door deze panne was ook de goede werking van de verwarming en toevoer van warm water in keuken en badkamer niet te controleren.
- Er staat water in de kelder.
- In de gemeenschappelijke gang op de 1ste verdieping is een opening onafgewerkt. Het gat is afgedekt met plasticfolie en plakband.

Het gebouw heeft een totaal van 15 strafpunten.

Ze stelden volgende gebreken vast in de gemeenschappelijke kook-/leefruimte.

- De gemeenschappelijke keuken moet voorzien zijn van de nodige kooktoestellen op gas of elektriciteit dit in verhouding tot het aantal bewoners dat er gebruik van maakt (1 kookvlak met 4 kookplaten of 4 gaspittenen per 6 personen). Deze toestellen moeten vast opgesteld staan en van een degelijke kwaliteit zijn. Ze moeten eveneens op een veilige manier kunnen gebruikt worden. Losse kookplaatjes worden buiten beschouwing gelaten.

De gemeenschappelijke kook-/leefruimte heeft een totaal van 3 punten op het technisch verslag.

Ze stelden volgende gebreken vast in de gemeenschappelijke badfunctie.

- Langs de buitenmuur zijn er sporen van inslijpend vocht en is er vochtschade en schimmelvorming.
- Rechts van de badkamerdeur is de muur beschadigd
- Een gemeenschappelijke bad- of douchefunctie moet volledig afgescheiden zijn van een gemeenschappelijk toilet. Indien een gemeenschappelijk toilet en een gemeenschappelijk bad of douche zich in dezelfde ruimte bevinden, kunnen deze 2 functies door de verschillende bewoners niet afzonderlijk gebruikt worden.

De gemeenschappelijke badfunctie heeft een totaal van 7 punten op het technisch verslag.

Ze stelden volgende gebreken vast voor het gemeenschappelijk toilet in de badkamer (gelijkvloers verdieping).

- Langs de buitenmuur zijn er sporen van inslijpend vocht en is er vochtschade en schimmelvorming.
- Rechts van de badkamerdeur is de muur beschadigd.

Het gemeenschappelijk toilet heeft een totaal van 4 punten op het technisch verslag.

Aangezien de gebreken aan de gemeenschappelijke functies een invloed hebben op de woonkwaliteit voor de bewoners van de kamers, worden deze gebreken verhoudingsgewijs doorgerekend naar de kamers. Er wordt rekening gehouden met de ernst van de gebreken aan de gemeenschappelijke functies.

- De gebreken aan de gemeenschappelijke keukenfunctie leveren een totaal op van 3 punten op het technisch verslag.
- De gebreken aan de gemeenschappelijke badfunctie leveren een totaal op van 7 punten op het technisch verslag.
- De gebreken aan de gemeenschappelijke toiletfunctie leveren een totaal op van 2 punten op het technisch verslag.

Er worden eveneens strafpunten doorgerekend wanneer de bezettingsnorm van de gemeenschappelijke functies wordt overschreden.

- Voor de gemeenschappelijke kook-/leefruimte wordt een totale oppervlakte van 55,2 m² in aanmerking genomen. Per bewoner dient de gemeenschappelijke kook-/leefruimte minstens 1,5 m² te bedragen. Er dienen 18 bewoners van de gemeenschappelijke kook-/leefruimte gebruik te maken. Er worden 0 punten aangerekend.
- Voor de badfunctie wordt 1 douche in aanmerking genomen. Per 10 bewoners dient er minstens één douche te zijn. Er worden 8 punten aangerekend.
- Voor de toiletfunctie worden 2 toiletten in aanmerking genomen. Per 6 bewoners dient er minstens één toilet te zijn. Er worden 6 punten aangerekend.

De Inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 1.

- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 59 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (16,75 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 3 bewoners, is deze overbewoond.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 2.

- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 59 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (16,59 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 3 bewoner(s), is deze overbewoond.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 3.

- In de kamer is er op het plafond condensierend vocht en schimmelvorming.
- Het pleisterwerk van het plafond is gebarsten.
- De afwerking van de muren in is beschadigd.
- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- Bovenaan de trap op de eerste verdieping ontbreekt een borstwering naast de trap.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 73 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (12,57 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 2 bewoners, is deze onaangepast.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 4.

- De afwerkings van de muren in is beschadigd.
- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- Een venster ontbreekt.
- In de kamer is er geen venster en een andere mogelijkheid tot verluchten ontbreekt.
- Bovenaan de trap op de eerste verdieping ontbreekt een borstwering naast de trap.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 87 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon.

Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (16,24 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 3 bewoners, is deze overbewoond.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 5.

- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- Een venster ontbreekt.
- In de kamer is er geen venster en een andere mogelijkheid tot verluchten ontbreekt.
- Bovenaan de trap op de eerste verdieping ontbreekt een borstwering naast de trap.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 86 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 2 personen. Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (26,23 m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 2 personen. Aangezien de kamer wordt bewoond door 5 bewoners, is deze overbewoond.

De inspecteurs stellen de volgende gebreken vast in kamer 6.

- De schouw is opgebouwd uit snel bouwstenen. De muurafwerking ontbreekt.
- Een lavabo met de aanvoer van warm en koud water ontbreekt in de kamer.
- Een venster ontbreekt.
- In de kamer is er geen venster en een andere mogelijkheid tot verluchten ontbreekt.
- Bovenaan de trap op de eerste verdieping ontbreekt een borstwering naast de trap.
- De deur van deze kamer kan niet slotvast worden afgesloten.

Deze kamer heeft een totaal van 87 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 2 personen. Dit betekent dat de kamer zonder de hoger opgesomde en beschreven gebreken, op basis van het aantal woonlokalen (1) en de netto-vloeroppervlakte (23,7m²) geschikt is voor bewoning door maximaal 2 personen.

Kamer 1 wordt bewoond door:

- , geboren op te , nationaliteit: Roemenië
- geboren op te nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te , nationaliteit: Roemenië

Kamer 2 wordt bewoond door:

- geboren op te , nationaliteit: Roemenië,
- geboren op te , nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te , nationaliteit: Roemenië

Kamer 3 wordt bewoond door:

- geboren op te nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te , nationaliteit: Roemenië

Kamer 4 wordt bewoond door:

- , geboren op te nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te nationaliteit:
- Roemenië
- geboren op te nationaliteit: Roemenië

Kamer 5 wordt bewoond door:

- geboren op te , nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te , nationaliteit: Roemenië
- , geboren op te nationaliteit:
- Roemenië
- , geboren op te , nationaliteit:
- Roemenië
- geboren op te nationaliteit: Roemenië

Kamer 6 wordt bewoond door:

- geboren op te nationaliteit: Roemenië
- geboren op te , nationaliteit: Roemenië

Uit het verhoor van de huurder blijkt dat betrokkene in het pand verblijft sinds 06/01/2012. De overige bewoners zouden rond hetzelfde tijdstip toegekomen zijn. De bewoners werken voor een Roemeense firma. Er wordt geen huur en verbruik betaald. De huur wordt niet van het loon afgehouden. Sinds de namiddag zou er een elektriciteitspanne zijn.

De inspectie vernam via de gemeente Lokeren dat het landhuis zonder voorafgaande vergunning is omgevormd van een zelfstandige woning naar een kamerwoning met 6 kamers en gemeenschappelijke ruimten.

Eerste beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- is eigenaar van het pand. De vennootschap is een patrimoniumvennootschap.
- Hij is zaakvoerder van de De is al ongeveer 15 of 20 jaar eigenaar van het pand.
- Het pand wordt verhuurd aan . De huur werd afgesloten op 1 oktober 2011. De huurprijs bedraagt het eerste jaar 1000 euro per maand, het tweede en het derde jaar 1250 euro. De vermindering in huurprijs komt doordat er afgesproken is dat de huurder een aantal werken zou uitvoeren.
- In het contract staat ook heel duidelijk dat er maar 10 mensen in het pand mogen verblijven.

- Het was helemaal niet de bedoeling om het pand te verhuren als kamerwoning.
- Hij gaat met zijn advocaat de mogelijkheden bekijken. bezit heel wat panden (meestal handelspanden).

Uit het contract gesloten door en derde beklagde blijkt dat de huurder er zich toe heeft verbonden op eigen kosten het pand weer in goede staat van onderhoud vooraleer de bewoning aan te vatten en zal ook de werken uitvoeren beschreven in art. I van de bijzondere huurvoorwaarden (dakgoten van de woning herstellen, woning op eigen kosten opkuisen, kelder leegpompen en waterdicht maken, installeren herstellen en opkuisen van de keuken), reden waarom een huurverlaging werd toegestaan het eerste huurjaar. Volgens het contract bevindt het gehuurde goed zich in een goede staat van veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid. Het goed mag volgens artikel G uitsluitend gebruikt worden voor bewoning van maximaal 10 mensen.

Derde beklagde verklaart in verhoor het volgende.

- Hij is huurder van het pand en verhuurt het door aan de Deze staat in voor logistieke dienstverlening voor buitenlandse bedrijven. Hijzelf is zaakvoerder. Hij huurt het pand om werknemers van een Roemeens bedrijf te huisvesten.
- Een aantal punten werden reeds hersteld. Het was niet zijn bedoeling om mensen te huisvesten in een pand dat niet in orde was. Hij zal alles zo snel mogelijk proberen op te lossen.

Tussen tweede en derde beklagde werd een akkoord gesloten op tegen 22.12.2012 het pand te ontruimen en de overeenkomst te ontbinden.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenuistelekking al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor inbreuken op de Vlaamse Wooncode.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.
- Wat betreft de natuurlijke persoon moet er worden onderzocht of de natuurlijke persoon wel enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te beletten of te voorkomen. Er moet ook aan de natuurlijke persoon een individuele fout kunnen worden aangewreven.

Van enige decumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan slechts sprake zijn indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- de rechtspersoon moet strafrechtelijk verantwoordelijk zijn voor het misdrijf uitsluitend wegens het optreden van de geïdentificeerde natuurlijke persoon;
- de natuurlijke persoon mag het misdrijf niet wetens en willens hebben gepleegd;
- de rechtspersoon moet een zwaardere fout hebben begaan dan de natuurlijke persoon;

Het Hof van Cassatie stelde al dat artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het geding zijn wegens eenzelfde misdrijf, een strafuitsluitingsgrond invoert voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond kan gelden voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degene die willens en wetens heeft gehandeld (lees en vergelijk: Cass. 08 november 2006, T. Strafr., 2007, 261).

|

In de aan het arrest van 8 november 2006 voorafgaande conclusie van advocaat-generaal Damien Vandermeersch wordt duidelijk gesteld dat om vast te stellen of de natuurlijke persoon "de fout wetens en willens heeft begaan" de rechter moet letten op diens concrete geestesgesteldheid op het ogenblik waarop hij de handeling die zijn verantwoordelijkheid in het gedrang brengt stelde, en niet op de wettelijke kwalificatie van het feit. Hierdoor wordt de functie van een natuurlijk persoon, die van hem een goed ingelicht persoon maakt of iemand die dit zou moeten zijn en die hem een verplichting tot handelen geeft, een doorslaggevend criterium. "Wetens" slaat dan op het bewust of met kennis van zaken handelen terwijl "willens" wijst op de afwezigheid van een rechtvaardigingsgrond. De vaststelling dat een natuurlijke persoon bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, zij het in belang van de rechtspersoon het hem ten laste gelegde feit heeft gepleegd, volstaat om hem te veroordelen.

Artikel 8 van de woninghuurwet bepaalt:

De partijen kunnen te allen tijde schriftelijk overeenkomen dat de huurder zich ertoe verbindt op zijn kosten in het gehuurde goed bepaalde werken uit te voeren, die door de verhuurder moeten worden verricht. Zij moeten de termijn bepalen waarbinnen de werken moeten worden uitgevoerd.

In dit geval kan van artikel 2 worden afgeweken op voorwaarde dat de voorgenomen werken er toe strekken het gehuurde goed in overeenstemming te brengen met de vereisten van dat artikel, dat deze werken precies omschreven worden, dat de aanvang voor de werken binnen een redelijk tijdstip is bepaald en dat geen huurgelden verschuldigd zijn tijdens de overeengekomen duur ervan, met dien verstande dat deze duur niet korter mag zijn dan degene die redelijkerwijze noodzakelijk is om ze uit te voeren.

Als tegenprestatie verbindt de verhuurder zich ertoe tijdens een bepaalde periode die meer dan negen jaar kan bedragen, af te zien van het recht aan de huurovereenkomst een einde te maken of van het recht de herziening van de huurprijs te vragen, of verbindt hij zich ertoe de huurprijs te verlagen of kwijt te schelden.

Na beëindiging van de werken wordt op verzoek van de meest gereede partij overgegaan tot de oplevering ervan op tegenspraak

In het algemeen dienen bij het sluiten van het renovatiecontract vier *cumulatieve* voorwaarden te worden nageleefd:

1. het contract moet schriftelijk worden gesloten;
2. In de overeenkomst is vastgesteld dat de huurder zich ertoe verbindt op zijn kosten bepaalde werken uit te voeren in het gehuurde goed;
3. In de overeenkomst is de termijn bepaald waarbinnen de werken moeten uitgevoerd worden;
4. de overeenkomst bepaalt de tegenprestatie(s) waartoe de verhuurder zich verbindt, namelijk:
  - a. afzien van het recht op huurprijsherziening;
  - b. afzien van het recht om een einde te maken aan de huurovereenkomst door opzegging;
  - c. kwijtschelden of verlagen van de huurprijs.

Een renovatiecontract voor renovatiewerken nodig om te voldoen aan de elementaire vereisten, dient, bovenop de algemene voorwaarden, cumulatief aan hiernavolgende *specifieke voorwaarden* voldoen (art. 8, lid 2 Woninghuurwet):

1. de werken, die ertoe moeten strekken de woning in overeenstemming te brengen met de elementaire vereisten, moeten precies omschreven worden;
2. de aanvang van de werken moet binnen een redelijk tijdstip worden bepaald;
3. gedurende de termijn die overeengekomen werd om de werken uit te voeren zijn geen huurgelden verschuldigd;
4. de duur van de werken mag niet korter zijn dan de termijn die redelijkerwijs nodig is om de werken uit te voeren.

De voorwaarde krachtens welke de werken die moeten worden uitgevoerd om het gehuurde goed in overeenstemming te brengen met de elementaire vereisten, 'precies' moeten worden omschreven, is niet verzoenbaar met de aanwending van allerlei stijlfomules zoals 'de huurder zal in het gehuurde goed alle herstellings- of aanpassingswerken uitvoeren nodig om het in overeenstemming te brengen met de elementaire vereisten van artikel 2 van de Woninghuurwet en het K.B. van 8 juli 1997'.

Slechts als aan de bovenvermelde, specifieke voorwaarden is voldaan – en mits voor het overige ook de bovenvermelde algemene voorwaarden (inzonderheid het geschriftvereiste en de contractueel bepaalde tegenprestatie van de verhuurder) werden nageleefd – kan worden afgeweken van de imperatieve verplichting van de verhuurder om het goed te leveren in een staat die voldoet aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonbaarheid. Hoewel de wet zelf geen sanctie bepaalt, lijkt te moeten worden aangenomen dat in beginsel de bescherming van artikel 2 van de Woninghuurwet ten volle 'herleeft' indien voormelde specifieke (en/of algemene) voorwaarden niet werden nageleefd. De niet-naleving van de voorwaarde dat de werken precies moeten worden omschreven (specifieke voorwaarde) of van het geschriftvereiste of vereiste van de contractuele tegenprestatie (algemene voorwaarden), zijn niet remedieerbare inbreuken op artikel 8 van de Woninghuurwet en lijken in elk geval te moeten worden betoeteld met de 'herleving' van het beschermingsmechanisme van artikel 2 van de Woninghuurwet.

Volgens artikel 70 van het strafwetboek is er geen misdrijf wanneer het feit door de wet is voorgeschreven en door de overheid bevolen is. De regels over het renovatiehuurcontract (art. 8 Woninghuurwet) moeten beschouwd worden als een dergelijk expliciet wettelijk voorschrift waardoor het verhuren van een niet-conforme woning of kamer geen misdrijf zal uitmaken. Dit wettelijk voorschrift laat dus de verhuur van niet-conforme woningen en kamers toe. Hoewel zowel het materiele element van het misdrijf (het verhuren of ter beschikking stellen van een niet-conforme woning of kamer) als het morele element ervan (wetens en willens handelen of onachtzaamheid) aanwezig is, zal de verhuurder niet strafbaar zijn. Om met een dergelijk renovatiehuurcontract aan strafvervolgning te kunnen ontsnappen, dient uiteraard voldaan te zijn aan alle in artikel 8 van de Woninghuurwet gestelde voorwaarden. Het spreekt voor zich dat de strafrechter de voorwaarden van het renovatiehuurcontract zal moeten controleren en zal moeten nagaan of er een evenwichtig en rechtsgeldig renovatiehuurcontract werd afgesloten, wat een feitenkwestie is. Zo niet, maakt de verhuurder zich wel degelijk schuldig aan het verhuren van een niet-conforme woning of kamer.

Uit het dossier blijkt dat tweede beklagde door tussenkomst van eerste beklagde samen met derde beklagde op 1 oktober 2011 een overeenkomst heeft gesloten voor de verhuur van een pand. Eerste en tweede beklagde kunnen niet voorhouden dat zij enkel een eengezinswoning in goede staat hebben verhuurd.

- Uit de vaststellingen van de wooninspectie blijkt dat het pand niet voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten voor een kamerwoning.
- Eerste en tweede beklagde kunnen niet voorhouden dat ze niet op de hoogte waren dat de woning zou ter beschikking worden gesteld als kamerwoning: het contract voorziet immers een maximum bewoning van 10 personen, waaruit blijkt dat men op de hoogte was dat de woning zou opgedeeld worden in kamerwoningen en zou ter beschikking gesteld worden van werknemers. Gezinnen met 8 kinderen komen in het moderne Vlaanderen dan ook quasi niet meer voor (gemiddeld zijn er 2,356 kinderen per gezin). Ten overvloede merkt de rechtbank op dat het pand ook niet aan de elementaire vereisten van een zelfstandige eengezinswoning en dat ook zonder overtollige huusvesting, de woning niet voldoet aan de elementaire vereisten.
- Uit diezelfde vaststellingen van de wooninspectie blijkt ook dat de woning niet voldoet aan de vereisten van het Koninklijk besluit van 8 juli 1997 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan ten minste voldaan moet zijn wil een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats in overeenstemming zijn met de elementaire vereisten inzake veiligheid, gezondheid en woonbaarheid: de dakgoten aan de woning zijn verweerd en lekken op verschillende plaatsen, er staat water in de kelder, in de gemeenschappelijke badfunctie zijn er langs de buitenmuur sporen van insijpelend vocht en is er vochtschade en schimmelvorming, in het gemeenschappelijk toilet in de badkamer (gelijkvloers verdieping) zijn er langs de buitenmuur sporen van insijpelend vocht en is er vochtschade en schimmelvorming, in kamer 3 is er op het plafond condenserend vocht en schimmelvorming, in kamer 4, 5 en 6 ontbreken er vensters en is er geen mogelijkheid tot verluchting. Bovenaan de trap op de eerste verdieping ontbreekt een borstwering naast de trap. Deze elementen zijn niet opgenomen in de renovatieovereenkomst, waardoor de beklagden zich niet op artikel 70 van het strafwetboek kunnen beroepen. De opgenomen renovatiewerken betreffen dan ook slechts een gedeelte van het gebouw en de kamers vastgestelde gebreken.
- De vastgestelde gebreken zijn van die aard dat ze ook van bij aanvang van de huur aanwezig waren en niet enkel op het moment van de vaststellingen van de wooninspectie.

Voor de omvorming van de woning naar een kamerwoning worden derde en vierde beklagde niet vervolgd. Door derde en vierde beklagde werden de gebrekkige kamers ter beschikking gesteld van gedetacheerde werknemers. Uit de vaststellingen van de wooninspectie blijkt dat de kamers niet voldoen aan de elementaire kwaliteitsvereisten en bovendien overbewoond worden. Daar de feiten door eerste en derde beklagde wetens en willens werden gepleegd kan er van enige decumul geen sprake zijn.

* * *

|

3.3. Straftoemeting

De feiten onder de tenlastelegging in hoofde van eerste, tweede, derde en vierde beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctiëring moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Illegale verhuring van onbewoonbare panden en krotwoningen betekent een ernstige inbreuk op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit. Dergelijk handelen maakt een inbreuk op een fundamenteel grondrecht, nl. het recht op een menswaardig leven, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de grondwet. Beklaagden dienen hun taak als verhuurder / onderverhuurder ernstig te nemen: de verhuurde woningen dienen te voldoen aan de vereisten van de Vlaamse wooncode en mogen niet ter beschikking gesteld worden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Eerste beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd 9 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken en verkreeg de gunst van de opschorting van de veroordeling op n.a.v. een arbeidsongeval.

Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

Derde beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd één maal veroordeeld voor het niet meedelen van de identiteit van een bestuurder.

Vierde beklaagde heeft een blanco strafregister.

Het past om elk van de beklaagden een geldboete op te leggen. Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete houdt de rechtbank rekening met de volgende motieven.

- Een geldboete moet van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.
- Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het winstbejag dat wordt nagestreefd.
- Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.
- Tenslotte vervalsten de beklaagden de eerlijke concurrentie met verhuurders die wel inspanningen doen om de wet na te leven.

Aangezien de tweede en vierde beklagde een rechtspersoon zijn, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

- *"wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de Incriminatie voor natuurlijke personen); en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld";*
- *"wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld".*

De minimum geldboete voor de natuurlijke personen bedraagt 500 euro, die voor de rechtspersonen 3.000 euro. Deze geldboetes komen gepast voor. Van deze geldboete kan een deel met uitstel worden opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

In hoofde van de eerste en tweede beklagde wordt door het openbaar ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring gevorderd van een bedrag van 14.500 euro, in hoofde van de derde en vierde beklagde wordt door het openbaar ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring gevorderd van een bedrag van 1.450 euro, waarmee voldaan werd aan artikel 42 en 43bis van het Strafwetboek.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen dient de rechtbank geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in bezit zijn van de beklagde.

De bedragen zijn in de vermogens van tweede en vierde beklagde terecht gekomen, zodat zij enkel kunnen worden aangesproken. De berekening van dit bedrag is gebaseerd op verkregen huurinkomsten. De berekening van het wederrechtelijk vermogensvoordeel komt de rechtbank correct voor en de verbeurdverklaring ervan dient te worden uitgesproken lastens tweede en vierde beklagde. Het bekomen vermogensvoordeel maakt inherent deel uit van het bewezen verklaarde misdrijf. Het gaat dan ook niet op om het misdrijf als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar tweede en vierde beklagde om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn. Deze verbeurdverklaring vormt geen kennelijk onredelijke straf.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdeclemen waarmee deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeclemen op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig.

Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens felten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Door de wooninspecteur werd een herstellvordering uitgebracht tegen de eigenaar (tweede beklagde) met als zaakvoerder eerste beklagde en tegen vierde beklagde als verhuurder met derde beklagde als zaakvoerder. De Stad Lokeren slot zich aan bij deze herstellvordering.

- Volgens de wooninspecteur komt het pand niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken. De wooninspecteur vordert daarom dat de rechtbank beveelt dat de overtreder aan het pand een andere bestemming moet geven volgens de bepaling van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij de woning moet slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.
- De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak.
- Voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, dient de overtreder te worden veroordeeld tot een dwangsom van 125 euro per dag vertraging, volgend op het verstrijken van hoger vermelde herstelltermijn.
- Er bestaat geen aanleiding tot het opleggen van een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis vierde lid Ger.W.; daarom wordt gevraagd deze termijn uitdrukkelijk uit te sluiten.
- Voor het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren, dient de uitspraak te bevelen dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel kan voorzien.
- De rechter dient de wooninspecteur te machtigen om de kosten, bedoeld in artikel 15, § 1, zesde lid van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde.
- Tot slot dient de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard. Gelet op de graad van ernst van de gebreken aan de woning en de veiligheidsrisico's voor de bewoners daaraan verbonden is een snelle uitvoering immers zeker gewenst.

Uit de vaststellingen van de wooninspectie op 31 januari 2017 blijkt dat het pand werd afgebroken. De herstellvordering is bijgevolg zonder voorwerp.

Omdat de door de beklagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging en;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 42, 43bis, 50, 65, eerste lid;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake
justitie (B.S. 30.12.2011); (opdeclemen)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.8. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 851; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSpraak

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART de eerste beklagde SCHULDIG aan de felten omschreven onder de
hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de eerste beklagde voor deze felten samen tot een GELDBOETE
van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 3.000,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste
beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3
maanden;

De rechtbank verleent de eerste beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van
een gedeelte van driehonderd euro, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 1.800,00 euro van de
opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval
gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf
of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2.

De rechtbank VERKLAART de tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de tweede beklagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 18.000,00 euro;

De rechtbank verleent de tweede beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van tweeduzendzevenhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 16.500,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt Ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

Verklaart de tweede beklagde verbeurd van 14.500 euro.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

3.

De rechtbank VERKLAART de derde beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de derde beklagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 3.000,00 euro;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lasten de derde beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent de derde beklagde GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van driehonderd euro, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 1.800 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de derde beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt (ngeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREKT in hoofde van de derde beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 declemen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

legt de derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

|

4.

De rechtbank VERKLAART de vierde beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank VEROORDEELT de vierde beklaagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van DRIEDUIZEND EUROS, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 18.000,00 euro;

De rechtbank verleent de vierde beklaagde GEWOON UITSTEL van de tenultvoerlegging van een gedeelte van tweeduizendzevenhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 declemen (x 6) of 16.500,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de vierde beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt Ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Verbeurdverklaring

Verklaart de vierde beklaagde verbeurd van 1.450 euro.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de vierde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 declemen verhoogd, 200,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de vierde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

VEROORDEELT de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 164,32 euro.

|

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ **Herstelvordering**

De rechtbank verklaart de herstelvordering zonder voorwerp.

✓ **Overige burgerlijke belangen**

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

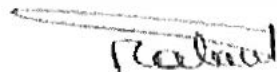
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESENTWINTIG JUNI TWEEDEUZEND ZEVENTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Griffie rechtbank eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde

Datum:

COR nr:

22 bladzijden x 4,50 EURO
belaagde rechten 7,50 EURO
De Griffier,

Key van Rechten